

Между това Иоан Ватаци преживяваше други трудности.

С помощта на венецианците, в Родос се беше вдигнал бунт от гърка Лъв Гавала, който искаше да отцепи острова от земите на Ватаци, в самостоятелно владение. Тогава никейският император събра цялата си флота и я отправи начело с великия доместик Андриник Палелог към остров Родос. Това се стори благоприятно обстоятелство на латините в Константинопол и те дигнаха войски към земите на Никея. Отплуваха за Лампсак и заеха крепостта Пиги.

Ала това бе единственият им успех, както обсаждането на Бдии, останаха едният подвиг на венгрите.

Времето минаваше, а латините и венгрите изтощаваха силите си в безплодна, безкрайна борба...

В деня когато му се роди втори син, цар Иоан Асен получи послание за мир с венгрите. В същото време и севастократор Алаксандър получи вест, че има първородно чедо.

Двата царствени младенци нарекоха с еднакво име — Калиман. В чест на чичото на царицата, който водеше край Исътъра преговорите за мир. В чест на мира, който възвръщаше завзетите области обратно към майката родина. Българите освободиха княз Богомир и го върнаха в бащинета му земя. А крал Андрея си даде дума: никога вече да не напада съседите си българи — докато е жив.

В сърцето на Анна се стопи най-тъмната мъка.

Билярът поклати загрижено глава. Отново отправи взор към болната, която лежеше немощна връз сламенника си, със склепени очи и отпуснати, като на мъртвец ръце.

— Ако те продължава да упорствува в постите, не ще може повече да издържи.